

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

De Cella S. Petri & Mitren. Abbatibus, & Praeposito Vverden.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

& à monachis sibi facerent debitam reverentiam exhiberi. Sed monachis obstinatis, & sibi obedire nolentibus, ambæ partes ad sedem apostolicam accesserunt: quibus à bonæ memoriæ Celest. Papa prædecessore nostro nos ipsi, dum in minori eramus officio constituti, & dilectus filius noster I. tt. sancti Stephani Presbyter Cardinalis dati fuimus auditores. Et cum utrinque coram nobis esset diutiùs allegatum, & eidem prædecessori nostro per nos esset processus negotij declaratus, ipse prædictum R. sententiam cum instantia postulantem ad componendum coëgit invitum. & sic abbatix renuntians, de manu ejus Custodiam & etiam Prioratum recepit, ab eo, dum viveret, sine quæstione qualibet possidendos. Huic autem ordinationi licet invitus consentiret, domum tamen reversus, adversariis compositionem ipsam in nullo volentibus observare, non potuit quæ sibi concessa fuerant obtinere, quin potius in eum, quod deterius est, manus injecerunt postea violentas. Sed adjutus ab ipsius loci hominibus, & monachorum manus evadens, ad appellationis subsidium convolvit. Interim verò dilectus filius noster P. sanctæ Mariæ in via lata Diaconus Cardinalis, apostolicæ sedis Legatus, ad partes illas accedens, pro jamdictis & aliis multis excessibus & suspendit monachos, & monasterium interdixit. ipsi verò contempta sententia Cardinalis, divina promptius quam antea celebrarunt. & in hac suspensione prædictus adversarius ejus de medio est sublatus. quo comperto, ad Ecclesiam venit; & cum vellet prædictæ compositioni parere, parte altera hoc nolente, ne ad electionem Abbatis procederetur, quousque quæstio inter eos finiretur, obicem provocationis objecit. Sed monachi per omnia contumaces, & dictum R. juniorem pariter eligentes, ipsum benedicendum diocesano Episcopo præsentarunt: qui post appellationem interpositam benedixit eum, & in Ecclesia interdicta. Vnde idem R. iteratò ad sedem apostolicam accedens, à nobis literas * impetravit, ut quod post appellationem legitimè interpositam perperam fuerat à monachis attentatum, ad statum debitum revocato, si constaret à suspensis & interdictis electionem factam fuisse, denuntiarent eam penitus non tenere. Super restitutio-

* *Addendum,*
ad iudices, aut
aliquid simile.

ne verò ipsius R. senioris, & aliis quæ utrinque ducerent proponenda, statuerent, appellatione remota, quod ordo posceret rationis. Ceterum iudices delegati literis his receptis, partes ad suam præsentiam citaverunt; & cum monachi per suggestionem falsi probare velent literas impetratas, iudicibus nolentibus ipsarum probationem recipere, sedem apostolicam appellarunt. Delegati verò, quia remota erat in literis appellatio, in causa nihilominus procedentes, cum per depositiones testium eis de veritate negotij constitisset, pro sæpedito R. seniore sententiam protulerunt, adjudicantes ei Ecclesiam memoratam. Petebat itaque quod factum erat ex delegatione apostolicæ sedis, per nos obtinere debitam firmitatem, ut repressa contumacia monachorum, pacifica ipsius abbatix possessione gauderet. Ceterum contra eundem R. seniore fuit ex parte altera taliter allegatum, quod cum dictus H. quondam Abbas minùs legitimè resignasset, & monachi de electione tractarent, senior R. fraude adhibita procuravit quòd cum vesperæ cantarentur, & die sequenti esset electio celebranda, homines burgi ad Ecclesiam accedentes, ipsum R. ferè omnibus monachis reclamantibus ibidem per violentiam intruserunt. Monachi verò postea cognoscentes renuntiationem præfati H. minimè tenuisse, pariterque pensantes quòd sub ejus conversatione laudabili monasterium proficere posset, ipsum tanquam Abbatem proprium requirebant. Vnde factum est quòd post multas altercationes & commissiones factas, tandem de utriusque partis assensu commissio est obtenta, quòd si de informi resignatione H. & inutili substitutione R. senioris constaret iudicibus delegatis, R. remoto, sæpedito H. restituerent abbatiam. & ita fuit effectui mancipatum. Post hæc ipso R. nihilominus murmurante, ambo pariter ad prædecessoris nostri præsentiam accesserunt: qui, sicut jam præmisimus, nos & præfatum Presb. Cardinalem eis tribuit auditores. & tandem causa diutiùs actitata, per eundem prædecessorem nostrum de utriusque partis assensu fuit compositio taliter celebrata, quòd H. abbatiam, R. verò Prioratum & Custodiam obtineret. propter quod ipsi H. obedientiam repromisit. Sic ergo eis reversis ad propria, præfata com-

positionem idem R. coram diocesano Episcopo approbavit. Sed ab ipso Abbate postea requisitus tertio si Custodiam & Prioratum vellet habere, post trinam citationem veniens dixit quod non per eum sed per Rom. Pontificem volebat habere præmissa, unde nullam obedientiam ei voluit exhibere. Recedens igitur absque Abbatis licentia, cum extra monasterium moram faceret longiorem, ab ipso H. de fratrum consilio fuit excommunicationis vinculo innodatus, & cum per longum tempus non rediret ad monasterium, Abbas dicta officia, consulentibus fratribus, aliis assignavit, qui, quando Abbas vixit, ea pacifice tenuerunt. Abbate vero defuncto, fratres convenerunt in unum, nonnullis Abbatibus & aliis viris religiosis presentibus qui ad defuncti convenerant sepulturam, & R. juniorem, seniore absente, in Abbatem unanimiter elegerunt: quem presentatum sibi diocesanus Episcopus confirmavit, & benedixit. Consequenter vero senior R. ad presentiam nostram accedens, literas ad remotos per dietas quatuor iudices & suspectos monachis per mendacium impetravit. ad quos pars monachorum ante aliquam citationem accedens, copia commissionis obtenta, literas per falsi suggestionem proposuit impetratas, pro eo quod dicebatur in eis compositionem sibi non fuisse servatam, monasterium interdictum, & se appellasse priusquam R. junior electus fuerit in Abbatem. quæ falsa penitus asserbat. Tacuit etiam se excommunicatum ab hoc Abbate defuncto, & alia quædam, quibus expressis literas ipsas nullatenus impetrasset. Cumque omnia quæ præmissimus sufficienter probare vellent, & iudices eorum probationes recipere, tanquam demandatum eis non fuerit, recusarent, ipsi monachi ante ingressum iudicij appellarunt, sicut ex depositionibus testium est probatum. Delegati vero nihilominus procedentes, & recipientes testes partis adversæ, seniore R. instituendum sententialiter decreverunt. quorum factum, tanquam iniquum, irritari à nobis monachi suppliciter postulabant. Cum autem quæ præmissa sunt & alia quædam præfati Cardinales nobis & fratribus nostris prudenter & fideliter retulissent, nos (attendentes quod ex consensu compositionis receptæ, quam prædecessor noster etiam con-

firmaverat, jus, si quod sibi competierat, R. senior amisisset, ac per hoc ne monachi ad electionem procederent, appellare de jure minimè potuisse, cum, nisi quorum interest, audiri non soleant appellantes) de consilio fratrum nostrorum appellationem illam dicimus legitimam non fuisse. unde per eam electio non potuit impediri. Quia verò constituit nobis monachos ante litis exordium rationabiliter appellasse, pro eo quod super falsi suggestionem probationem nolabant admittere delegati, & per consequentiam eo ipso quod bene appellatum fuerat, jurisdictionem iudicium expirasse, quicquid ab eis perperam attentatum, vel de recipiendis ante litem contestatam testibus, vel de sententia proferenda, denuntiamus sententialiter non tenere. Sanè quamvis dilecti filij P. Præpositus & Capitulum Constantien. de interdicto præmissis * ad Cardinalem, qui posuerat illud, suis literis inseruerint, quia tamen per id quod R. juniore diocesanus Episcopus munus benedictionis impendit, ei videtur quod præmissimus obviare, unde vel scriptura facta vel factum scripturæ præjudicat, nec probatum fuit, licet objectum, quod ab interdictis electio fuerit celebrata, ipsam non potuimus irritare; præsertim cum contra personam electi nihil fuerit intentatum. ideoque causam ipsam sub ea forma vobis duximus de consensu partium committendam, ut si constiterit quod electio fuerit facta à suspensis, ea omnino cassata, ipsi monasterio, post satisfactionem condignam, suspensionis & interdicti sententia relaxata, de persona idonea consulatur. Alioquin, ne utilitas monasterij retardetur, præmissam electionem per vos appellatione remota volumus confirmari, & R. juniorem abbatia pacifica possessione gaudere, alium verò Custodiam & Prioratum, quæ sibi fuerat à supramemorato prædecessore nostro concessa, non obstante donatione ab H. quondam Abbate facta de ipsis, volumus & mandamus sine contradictione qualibet obtinere. Testes autem &c. Nullis literis præter assensum partium &c. Quod si omnes &c. Datum Laterani VII. Idus Aprilis.

*In Tertia Col.
lect. à Car.

✠